

Advies van de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming over het voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad inzake de depositogarantiestelsels

(herschikking)

(2010/C 323/03)

DE EUROPESE TOEZICHTHOUDER VOOR GEGEVENS BESCHERMING,

Gelet op het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name op artikel 16,

Gelet op het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, en met name op artikel 8,

Gelet op Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens⁽¹⁾,

Gelet op het verzoek om een advies overeenkomstig artikel 28, lid 2, van Verordening (EG) nr. 45/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2000 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door de communautaire instellingen en organen en betreffende het vrije verkeer van die gegevens⁽²⁾,

BRENGT HET VOLGENDE ADVIES UIT:

I. INLEIDING

1. De Commissie heeft op 12 juli 2010 een voorstel aangenomen voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad inzake de depositogarantiestelsels (herschikking)⁽³⁾.
2. Het voorstel is in overeenstemming met artikel 28, lid 2, van Verordening (EG) nr. 45/2001 naar de EDPS gestuurd op dezelfde dag dat het werd aangenomen. De EDPS was voorafgaand aan de aanneming van het voorstel al informeel geraadpleegd. De EDPS was ingenomen met deze informele raadpleging en stelt met genoegen vast dat in het definitieve voorstel al zijn opmerkingen in acht zijn genomen.
3. In dit advies geeft de EDPS een korte toelichting op en een analyse van de gegevensbeschermingsaspecten van het voorstel.

II. DE GEGEVENS BESCHERMINGSASPECTEN VAN HET VOORSTEL

4. Depositogarantiestelsels (DGS) voorzien in de terugbetaling tot een bepaald plafond (de „dekking”) van deposito's aan depositanten wanneer een kredietinstelling moet worden gesloten. Richtlijn 94/19/EG, die de lidstaten verplicht tot de instelling van een of meer depositogarantiestelsels op hun grondgebied, is op 30 mei 1994 door het Europees Parlement en de Raad vastgesteld. Kort na het uitbreken van de financiële crisis in 2008 moedigde de Raad de Commissie aan met een geschikt voorstel te komen ter bevordering van de convergentie van DGS, om zo bij te dragen aan het herstel van vertrouwen in de financiële sector. Op 11 maart 2009 werd, bij wijze van noodmaatregel, Richtlijn 94/19/EG gewijzigd bij Richtlijn 2009/14/EG. De meest opvallende wijziging bestond uit de verhoging van de dek-

king voor depositanten van 20 000 EUR naar 100 000 EUR wanneer een bank moet worden gesloten. De Commissie geeft op bladzijde 5 van de memorie van toelichting bij het onderhavige voorstel aan dat, aangezien Richtlijn 2009/14/EG nog niet volledig ten uitvoer is gelegd, zij het noodzakelijk acht de Richtlijnen 94/19/EG en 2009/14/EG door middel van een herschikking te consolideren en te wijzigen.

5. Met het voorstel wordt beoogd de betreffende nationale regels te vereenvoudigen en te harmoniseren, in het bijzonder wat betreft de omvang van de dekking en de uitbetalingsregelingen. Bepalingen worden gewijzigd met het oog op een verdere verkorting van de tijdslimiet voor uitbetaling aan depositanten en een betere toegang voor DGS tot informatie over hun leden (kredietinstellingen, zoals banken). Verder zijn er diverse wijzigingen die erop zijn gericht te zorgen voor degelijke en geloofwaardige DGS die toereikend gefinancierd zijn⁽⁴⁾.
6. De verbeterde procedure voor de terugbetaling van depositanten brengt meer verwerking van persoonsgegevens van depositanten met zich mee, zowel binnen de lidstaten als tussen de lidstaten. In artikel 3, lid 7, staat: „De lidstaten zorgen ervoor dat depositogarantiestelsels te allen tijde en op hun verzoek alle informatie van hun deelnemers ontvangen die nodig is om terugbetalingen aan depositanten voor te bereiden”. Dergelijke informatie kan, zoals volgt uit artikel 12, lid 4, van het voorstel, ook worden uitgewisseld tussen de DGS in verschillende lidstaten.
7. Wanneer de deposant een natuurlijk persoon is, dan is de informatie over de deposant aan te merken al persoonsgegevens in de zin van artikel 2, onder a), van Richtlijn 95/46/EG. Bij de overdracht van dergelijke informatie tussen kredietinstellingen en een DGS, of tussen DGS is sprake van de verwerking van persoonsgegevens in de zin van artikel 2, onder b), van Richtlijn 95/46/EG. De bepalingen van Richtlijn 95/46/EG, zoals ten uitvoering gelegd in de nationale wetgeving, zijn derhalve van toepassing op deze verwerkingen. De EDPS stelt met genoegen vast dat dit wordt bevestigd en benadrukt in overweging 29 van het voorstel.
8. Het verheugt de EDPS verder ook dat bepaalde zaken rondom gegevensbescherming concreet in het voorstel aan de orde komen. Artikel 3, lid 7, bepaalt dat de informatie die wordt verkregen voor de voorbereiding van terugbetalingen uitsluitend voor dat doel mag worden gebruikt en niet langer mag worden bewaard dan daarvoor noodzakelijk is. Hiermee wordt het beginsel van doelbinding, zoals vastgelegd in artikel 6, lid 1, onder b), van Richtlijn 95/46/EG, nader gespecificeerd, alsmede de bepaling dat persoonsgegevens niet langer mogen worden bewaard dan voor de verwezenlijking van de doeleinden waarvoor zij worden verzameld of vervolgens worden verwerkt, noodzakelijk is, zoals vastgelegd in artikel 6, lid 1, onder e), van Richtlijn 95/46/EG.

⁽¹⁾ PB L 281 van 23.11.1995, blz. 31.

⁽²⁾ PB L 8 van 12.1.2001, blz. 1.

⁽³⁾ Zie COM(2010) 368 definitief.

⁽⁴⁾ Zie blz. 2-3 van de memorie van toelichting bij het voorstel.

9. In artikel 3, lid 7, wordt er expliciet op gewezen dat tot de informatie die wordt verkregen voor de voorbereiding van terugbetalingen ook de markeringen als bedoeld in artikel 4, lid 2, worden gerekend. Op basis van dit laatste artikel zijn kredietinstellingen verplicht deposito's te markeren wanneer zij om enige reden zijn uitgesloten van terugbetaling, bijvoorbeeld omdat het gaat om deposito's uit hoofde van transacties in verband waarmee een strafrechtelijke veroordeling is uitgesproken wegens het witwassen van geld zoals omschreven in artikel 1, onder c), van Richtlijn 91/308/EEG van de Raad (zie artikel 4, lid 1, van het voorstel). Aangezien de hele informatie-uitwisseling juist gericht is op de terugbetaling van het deposito, kan een dergelijke markering worden gezien als een noodzakelijke maatregel. De EDPS is daarom van mening dat het communiceren van dergelijke markeringen, indien zij al op te vatten zijn als persoonsgegevens, in overeenstemming is met de regels inzake gegevensbescherming, zolang de markeringen zelf niet meer informatie bevatten dan noodzakelijk. Een markering die eenvoudig duidelijk maakt dat het deposito niet in aanmerking komt voor terugbetaling, zou volstaan. De verplichting vervat in artikel 4, lid 2, van het voorstel zou daarom op die wijze moeten worden toegepast, zodat wordt voldaan aan de voorschriften van Richtlijn 95/46/EG.
10. Artikel 3, lid 7, van het voorstel betreft ook de verzameling door DGS van informatie die nodig is om hun systemen aan stresstests te onderwerpen. Deze informatie wordt doorlopend door de kredietinstellingen bij de DGS ingediend. In de informele raadpleging heeft de EDPS aangegeven zich zorgen te maken over de vraag of deze informatie ook persoonsgegevens zou bevatten. De EDPS vroeg zich af of het werkelijk nodig is persoonsgegevens te verwerken voor het uitvoeren van stresstests. De Commissie heeft het voorstel op dit punt aangepast en toegevoegd dat dergelijke informatie dient te zijn geanonimiseerd. Vanuit het perspectief van gegevensbescherming betekent dit dat het, op welke voorzienbare wijze dit ook wordt geprobeerd, onmogelijk is de informatie in verband te brengen met een geïdentificeerde natuurlijke persoon ⁽¹⁾. De EDPS is tevreden met deze verzekering.
11. Ook met betrekking tot de informatie die wordt verkregen ten behoeve van stresstests wordt in artikel 3, lid 7, bepaald dat dergelijke informatie uitsluitend voor dat doel mag worden gebruikt en niet langer mag worden bewaard dan daarvoor noodzakelijk is. De EDPS wil erop wijzen dat wanneer informatie wordt geanonimiseerd, deze niet langer valt binnen de definitie van persoonsgegevens waarop de voorschriften van Richtlijn 95/46/EG van toepassing zijn. Er kunnen dan nog steeds goede redenen zijn om deze informatie slechts beperkt te gebruiken, maar de EDPS wil duidelijk stellen dat de regels inzake gegevensbescherming dit niet voorschrijven.
12. Om een effectieve samenwerking tussen DGS te bevorderen, op het gebied van onder andere de in artikel 3, lid 7, genoemde uitwisseling van informatie, bepaalt artikel 12, lid 5, van het voorstel dat de DGS, of eventueel de bevoegde autoriteiten, schriftelijke samenwerkingsovereenkomsten dienen te sluiten. In deze overeenkomsten moet nader worden uitgewerkt hoe de regels inzake gegevensbescherming precies worden toegepast. De EDPS is daarom ingenomen met de extra zin die is toegevoegd aan artikel 12, lid 5, die onderstreept dat „in dergelijke overeenkomsten (...) rekening (wordt) gehouden met het bepaalde in Richtlijn 95/46/EG”.

III. CONCLUSIE

13. De EDPS is tevreden met de wijze waarop in de voorgestelde richtlijn rekening wordt gehouden met de beginselen van gegevensbescherming, en wil enkel nog eens wijzen op de opmerkingen in de punten 9 en 11 van dit advies.

Gedaan te Brussel, 9 september 2010.

Peter HUSTINX
*Europese Toezichthouder voor
gegevensbescherming*

⁽¹⁾ Zie met betrekking tot het begrip „anonimiteit” ook de punten 11-28 van het advies van de EDPS van 5 maart 2009 inzake orgaantransplantatie (PB C 192 van 15.8.2009, blz. 6). Ook beschikbaar op <http://www.edps.europa.eu> >> Consultation >> Opinions >> 2009.